

жъртвѣ. Оправдани сме чрѣзъ благодать-тѣ Божіѣ а не чрѣзъ причащеніе-то. (Рим. 3; 24, 26). Богъ не оправдава оногози, който ся причащава, но, който вѣрува въ Исуса. А человекѣ-тѣ трѣбва не само да ся оправдайтѣ чрѣзъ страданія-та и смърть-тѣ Исусовѣ на кръсть-тѣ, но чрѣзъ тѣхъ трѣбва да пріемѣтъ и даръ-тѣ на Духа Святаго, чрѣзъ когото ся просвѣщаватъ, подновяватъ и освятиватъ. Ный имамы нуждѣ не само отъ *прощение* на прѣминѣлы-тѣ ни грѣхове, но и отъ *измѣненіе на лоши-тѣ ни сърдца*, които ны каратъ да правимъ грѣхъ. Това измѣненіе, въ Св. Писаніе, ся нарича "*Рожденіе отъ горь,*" "*отъ Духа,*" "*отъ Бога*" (Іоан. 3; 3, 7, 8; 1; 13; 1 Іоан. 3; 9). Но человекѣ, когато ся поднови отъ Духа Святаго, не става съвършенъ въ святость-тѣ, но постепенно расте въ благодать-тѣ и въ познаніе-то на Исуса Христа и напрѣдува въ святость-тѣ. (Рим. 16; 19, 22; 2 Кор. 7; 1). Това ся нарича *освященіе* и е работа на Св. Духа. Но за него сме задължени на Исуса Христа, "*Който быде намъ правда, освященіе и избавленіе.*" 1 Кор. 1; 30.

Съ еднѣ рѣчь всички-тѣ духовны благоволенія въ които състои спасеніе-то; сирѣчь, оправданіе, прощеніе, примиреніе съ Бога, усмиреніе, измѣненіе на сърдца-та ни, освященіе и дарованіе на животъ вѣчный, всички-тѣ ся придобиватъ чрѣзъ великѣ-тѣ жъртвѣ, който Исусъ еднѣждъ принесе на кръсть-тѣ, а не чрѣзъ причащеніе-то, което е само символъ на тѣхъ жъртвѣ.